

Záludnosti těla

Barbora Klárová
Kristýna Plíhalová
Martina Kupsová

Barbora Klárová

Záludnosti těla

Ilustrace Kristýna Plíhalová.
Grafickou úpravu, sazbu
a návrh obálky provedla Martina Kupsová.

Odpovědný redaktor Richard Klíčnick.
Jazyková korektura Eva Brucknerová.
Kibicovala Mžitka.
Vydalo nakladatelství Argo,
Milíčova 13, 130 00 Praha 3,
argo@argo.cz, www.argo.cz,
roku 2022 jako svou 5048. publikaci.
Vytiskla tiskárna TNM Print.
Vydání první.

ISBN 978-80-257-3945-7

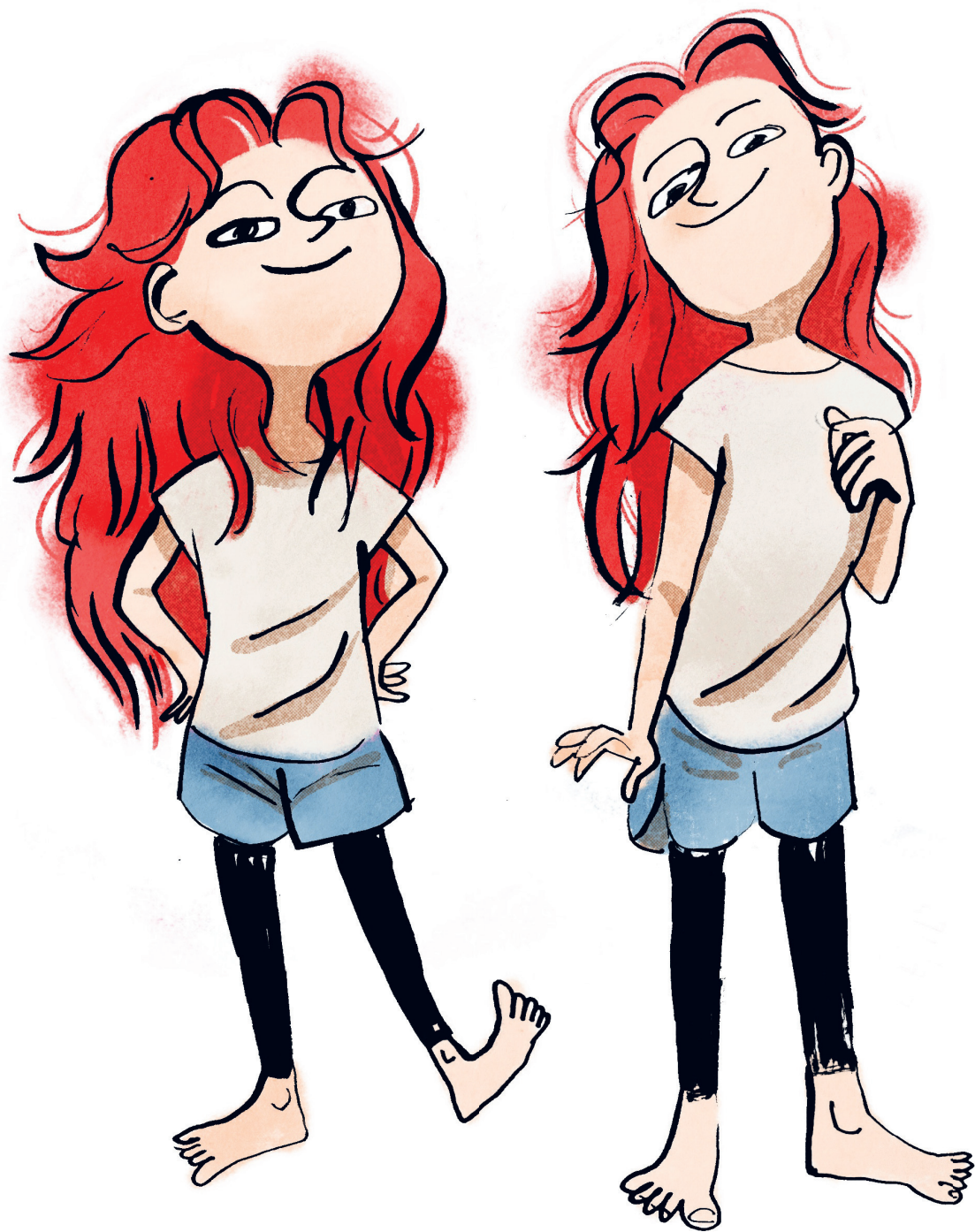
Aktuality o našich titulech můžete sledovat
na www.facebook.com/argo.cz

Naše knihy distribuuje knižní velkoobchod KOSMAS
sklad: Za Halami 877
252 62 Horoměřice
tel: 226 519 383, fax: 226 519 387
e-mail: odbyt@kosmas.cz, www.firma.kosmas.cz
Knihy je možno pohodlně zakoupit
v internetovém knihkupectví www.kosmas.cz

Obsah

TĚLO	7
ŠKYTAVKA	10
BRŇAVKA	21
PÍSKÁNÍ V UŠÍCH	28
SVRAŠTĚLÉ PRSTY	39
SVĚDĚNÍ	46
TIK	56
CHRÁPÁNÍ	70
ŠOK	80
MRAVENČENÍ	93
HUSÍ KŮŽE	102
KŘEČE	115
MŽITKY	124

Jmenuju se Pěva a myslím,
že život je fajn. Nikdy jsem nechápala,
proč lidi mezi sebou hledají rozdíly.
Někdo je starý, někdo hubený,
někdo nesmí na sluníčko
a někomu nechutná čokoláda.

Někomu to může připadat zvláštní.

Mě by naopak vůbec nebavilo,
kdybychom byli všichni úplně stejní.

Nedávno mě ale napadlo,
že v jedné věci přece jenom
stejní jsme.

Víte, co má každý člověk na světě?

Tělo.

Podle mě je duše každého miminka vlastně kosmonaut, který dostane tělo jako skafandr pro přežití v tomhle vesmírném světě.*

* Planeta Země je přece také součástí vesmíru, což znamená, že všichni pozemšťani jsou zároveň kosmonauti. A jestli jsou někde mimozemšťani, třeba Marťani nebo Venušani, tak si o nás určitě zase musejí říkat, že jsme mimomartňani nebo mimovenušani. A přitom by stačilo uznat, že jsme všichni prostě vesmířani.

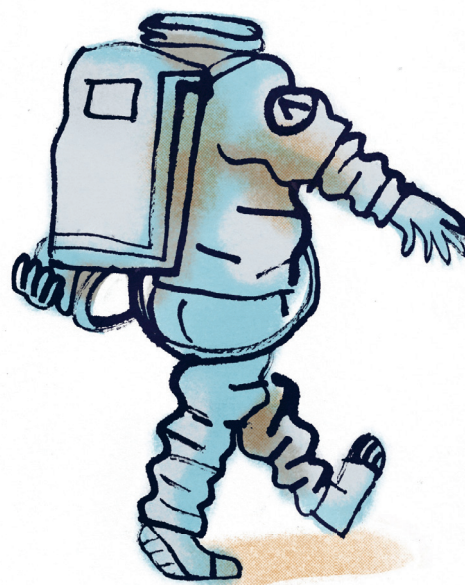
Tělo je **boží**.

Umožňuje zažít spoustu zábavy,
vnímáme skrze něj okolní krásu
a dáváme všem vědět, že tady
jsme. Když mu dopřáváme pohyb,
změní se.

Když ho krmíme zdravým jídlem,
změní se.

Když ho otužujeme,
změní se.

A když se poraníme,
dokáže se samo zahojit!

Jenže!

Existuje pár věcí, ve kterých má
tělo takzvaně vlastní hlavu.
Jako by se skafandr porouchal.
Přestane poslouchat pokyny
svého kosmonauta a dělá si,
co chce. Chová se záludně.

A přesně takových záludností těla
jsem si začala všímat.

ŠKYTAVKA

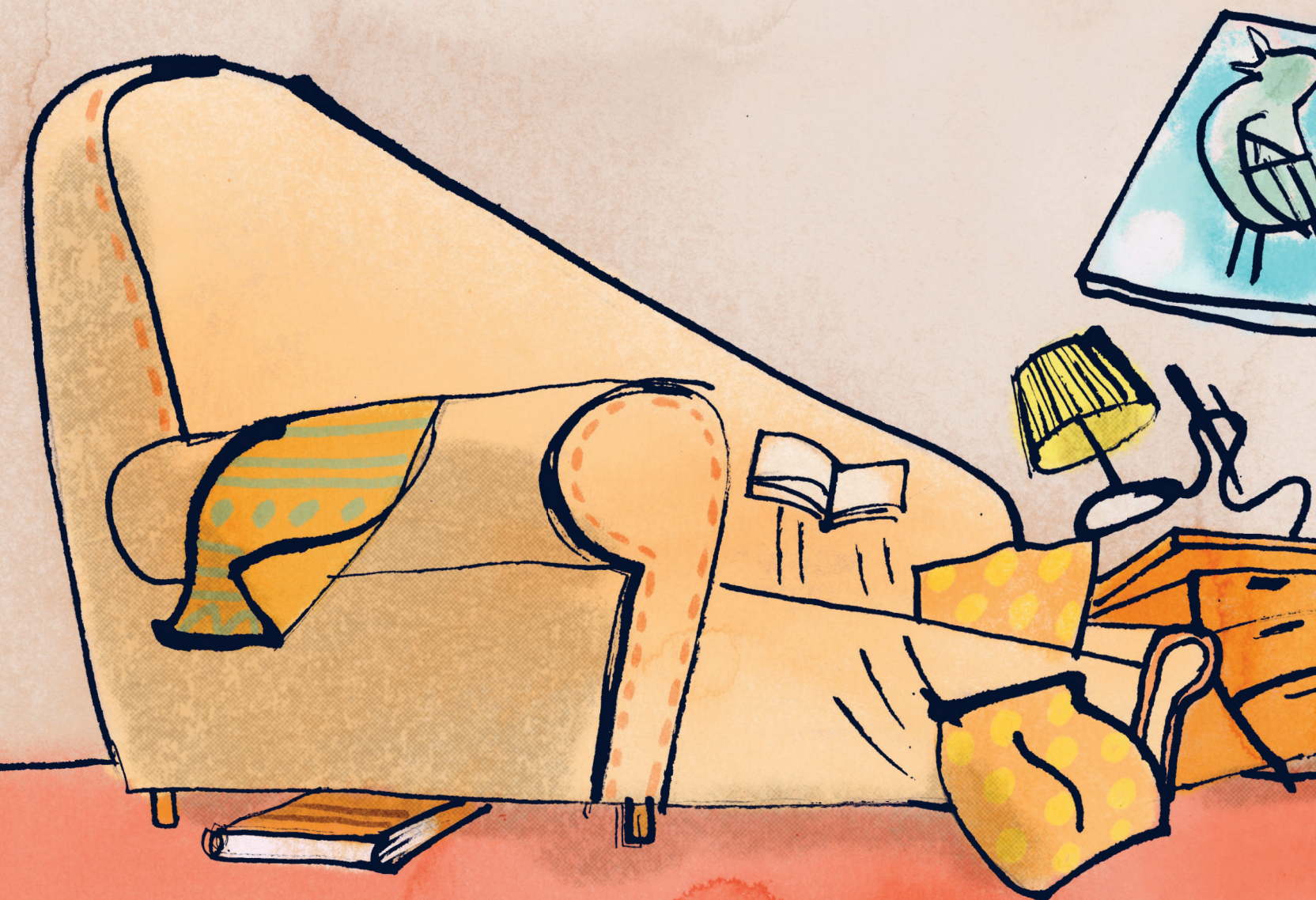
Třeba jako když jsem se jednou po obědě přepila malinovky. Limonáda byla tmavě červená, šíleně sladká a bublinky mě štípaly nejdřív do jazyka, pak v krku a časem i v nose.

Chtěla jsem si s plným břichem lehnout na gauč, ale ještě než jsem k němu došla, celá jsem nadskočila a hlasitě vykřikla:

"HYK!" Dost mě to překvapilo, ten zvuk ze mě vyšel úplně sám.

Polkla jsem naprázdno, udělala další krok ke gauči a bylo to tu znovu.

"ŠKYTI!"

„CO TO JE?“

Vtom se mi před očima objevil obláček zlatých třpytek a na nich se vznášela maličká zlatá víla.

„Co by to bylo?“

Škytavka, přece!“

řekla víla tím nejtenčím hláskem, jaký jsem kdy slyšela, tvářila se trochu drze a zírala přímo na mě. Snažila jsem se ji odehnat jako mouchu, ale moje ruka jako by tím jejím drobounkým zlatě třpytivým tělem procházela. Jen se tomu hihňala, až z ní třpytky létaly do všech stran. Byla mi celá protivná.

„A TY JSI KDO?“

„Já? Já jsem tvoje Mžitka, přece.
Nikdo kromě tebe mě nevidí ani neslyší.
Jsem celá zlatá, až ze mě zraky přecházejí,
a taky vím všechno nejlíp. Zjevím se,
když to nečekáš, za chvíli zase zmizím,
ale nikdy se mě nezbavíš,“
otáčela se kolem dokola jako baletka,
roztahovala se a zase smršťovala
a měla pravdu.
Viděla jsem ji, i když jsem zavřela oči.
Dokonce jsem zjistila, že když držím víčka očí
pevně přitisknutá, září Mžitka čím dál silněji
a výrazněji. To ji zase rozesmálo.
„A nechceš se radši něco dozvědět
o té škytavce?“

„**ŠKYT!** To víš, že chci!
Ty o ní něco víš?“

„Jasně že vím!

Říkala jsem, že vím všechno nejlíp, přece.

A vím taky, kdo za to může. Uprostřed břicha máš sval, který se jmenuje bránice, přece.

A tam odedávna spí stará Hopsavka Škytavka.

Když ji probudíš, začne na té bránici hopsat, až se ti celé tělo otrásá. A při každém tom výskoku křičí a volá **ŠKYT!** a **HYK**

a skáče čím dál rychleji a není k zastavení.“

Mžitka se zase hihňala, ale mně to moc k smíchu nepřišlo.

„**ŠKYT!** A když jsi tak chytrá, **HYK** nevíš taky, **HYK** jak tu Škytavku zase zastavit a uspat? **ŠKYT!**“

„Znám dokonce několik způsobů, jak starou Hopsavku Škytavku zastavit. Ovšem některé fungují, jenom když zrovna Mléčné dráze vládne Saturn. A jiné zase, když je Merkur v konjunkci s Venuší. No a ještě jiné zaručené způsoby proti Škytavce zabírají jedině při úplném zatmění Slunce.“

„**ŠKYT** To je jedno!

ŠKYT Něco zkusíme!

ŠKYT!

Hlavně **ŠKYT** mi **ŠKYT** pomoz

ŠKYT!

Vždyť já už
nemůůůůžůůůů!

ŠKYT!

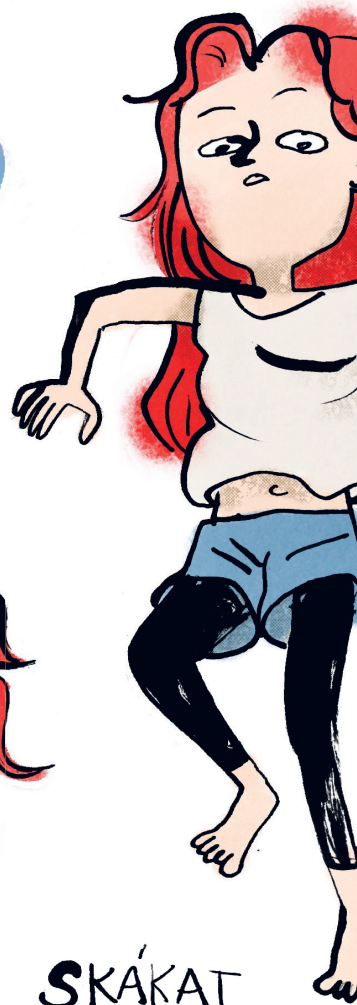

Hopsavka Škytavka (spící)
Radši na ni nekoukejte moc dlouho,
ať ji neprobudíte!

„Dobře, dobře.

Hlavně klid.

Podle mých informací zabírá:
zadržet dech, nebo naopak dýchat
hodně zhluboka a pomalu,
pak taky pomáhá skákat na jedné noze
s nakloněnou hlavou, napít se vody,
napít se vody obráceně
nebo pod vodu hlavu potopit,
co nejvíc vypláznout jazyk,
křičet asi dvě minuty v kuse
anebo se něčeho leknout.“

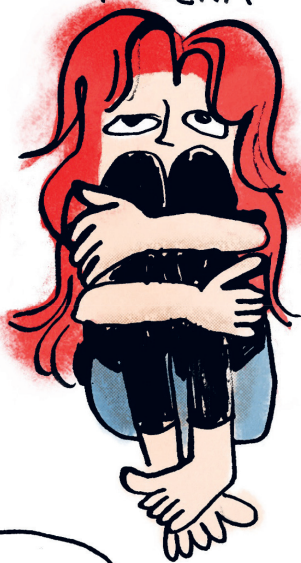

VYPÍT SKLENICI,
VODY SE ZACPANÝM
NOSEM

VYPÍT SKLENICI VODY VZHŮRU NOHAMA

OBEJMOUT SI
KOLENA

A JAK MÁM
VDĚLAT TOHLE.

SKÁKAT
NA JEDNÉ
NOZE

